

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er sådan set enig med hr. Arne Melchior i, at der er forskel på de sikkerhedsproblemer, vi står med. Derfor har vi også forskellige procedurer.

Men der er noget af det, der er en ømskindethedsstrategi, og det, som jeg godt lige vil finde ud af, er, hvor grænsen går. Altså hvor det er branchen, hvor det er piloterne osv. Det er sådan nogle af de ting, som jeg synes, vi skal have klaret, og med hensyn til den bemyndigelse, der er til ministeren, så havde jeg altså ikke brudt mig om, at vi skulle sidde herinde og lave lovregler om, hvad det er for nogle ting.

Men jeg synes ikke, vi har fået noget at vide om, hvornår den kommer, den liste, sådan at vi får en fornemmelse af, hvor den der grænse sådan nogenlunde går, og hvad det er for nogle ting. Det har vi ikke fået ordentlig klarhed over. Og så har jeg sådan set også det problem, som hr. Arne Melchior ikke kom ind på. Men jeg går ud fra, at vi er enige i, at vi må sikre, at vi stadig væk har en offentlig kontrol, også med SLV.

Og så lige til sidst, fordi det er sådan et sted, hvor jeg virkelig håber, at vi har CD's støtte, nemlig hvad angår retssikkerheden omkring folk, der bliver afvist, som altså får en sikkerhedsafvisning. Dér skylder vi altså hinanden, at vi garanterer, at det her ikke bare bliver sådan noget sovjetisk, at der er bare lukket, kammerat, men at de selv får begrundelsen for, hvorfor de ikke kan få en sikkerhedsgodkendelse.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg ved ikke, om ministeren tager ordet igen i denne første omgang. Men hvis han gør, så kan han jo forsikre fru Auken om, at udvalget, som det så ofte sker i tilsvarende sammenhænge, får de regler, som ministeren i henhold til sin bemyndigelse kommer til at give, at kende, og så har vi jo altid lejlighed til at snakke med ministeren i eller uden for udvalget.

Så jeg vil tro, at det, som fru Auken har givet udtryk for, kunne klares på en nem, naturlig og normal måde.

Vibeke Peschardt (RV):

Forslaget handler jo i al sin enkelthed om at forbedre sikkerheden i luftfarten ved at ændre på regler og procedurer for indberetninger af uheld – man kunne kalde det skærpet forebyggelse.

Det kan vi i Det Radikale Venstre i det hele støtte.

Der står i forslaget, at man på verdensplan om 10-15 år, altså i fremskrivninger, regner med, at hvis man ikke skærper de her procedurer eller gør andet, så vil der ske ét alvorligt flyuheld om ugen, så der er jo på den baggrund god grund til at råbe vagt i gevær.

Nu er jeg jo ikke tekniker nok til at finde ud af, om de skærper og procedurer, der lægges til grund i det her forslag, er gode nok. Men man kan i hvert fald konstatere af høringssvarene, at i hvert fald luftfartsselskaberne tilsyneladende er enige i lovforslaget, som det fremtræder her.

Der er et enkelt spørgsmål, jeg dog gerne vil have nærmere belyst under udvalgsbehandlingen. Det angår det forhold, at man i forslaget fratager luftkaptajnerne eller styrmændene, eller dem, der styrer maskinen, eller hvad det nu hedder i det sprog, pligten til at indberette fejl til myndighederne.

Jeg er først ved seneste gennemlæsning af lovforslaget – altså temmelig sent – blevet opmærksom på det, og jeg vil gerne have, at man i udvalget ser lidt nærmere på det. Det er jo trods alt dem, der styrer flyene eller passer de maskiner, der styrer flyene – for det er jo sådan, det foregår – der ved, hvad der sker, også på instrumentbrættet. Og derfor er det selvfølgelig vigtigt at høre dem i de her ting.

Ellers er der fuld opbakning til forslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Det Radikale Venstre har jo været kendt for den i en meget, meget lang periode at have en meget høj retspolitisk profil. Mener den radikale ordfører i den her sag, at det her er et betryggende forslag? Jeg tænker især på to forhold.

For det første at offentlighedsloven indskrænkes. Er det ikke noget, der bekymrer den radikale ordfører?

Og det andet: Kan den radikale ordfører acceptere, at der eventuelt kommer til at optræde en vilkårlighed – det er i hvert fald et helt åbent spørgsmål, om man ikke kan risikere en sådan – hvad angår spørgsmålet, om politiet sådan fuldt ud skal kunne administrere adgangshjemler til lufthavnens afspærrede område? Er det ikke sådan, at de ansatte må have krav på, at der ikke finder vilkårlighed sted? Er der ikke behov for her, at vi tager en retspolitisk drøftelse?